

VIGADÓ GALÉRIA
V. EMELET
VIGADÓ GALLERY
5TH FLOOR

800 HUF

MAA
MAGYAR
MŰVÉSZETI
AKADÉMIA

KIÁLLÍTÁS
EXHIBITION

KÉPSZAVAK ÉS SZÓKÉPEK A HUMAN FIGURE OF SPEECH

BERTALAN TIVADAR ÉLETMŰ-KIÁLLÍTÁSA
LIFEWORX EXHIBITION BY TIVADAR BERTALAN

2015. SZEPTEMBER 1.-OKTÓBER 17.

Mottó: „Nagyon kérem, nem kell komolyan venni, amit mondok. Ezt komolyan mondom.”

„Alapvetően pesszimista vagyok, hogy boldoggá teghessen minden csalódás. Ezért arra érzek mennybéli ösztönzést vagy ördög-rugdosást, hogy szüntelenül tegyek valamit s nyomban arra, hogy könnyű szívvel átlépjek ezen a valamin. Persze a „csalódás öröme” nagyon illanó (de hát mi nem az?). Hanem a boldogságnak és az örömnek van egy csalfa tulajdonsága: emlékeinkben és reményeinkben foglal helyet. A mindenkori jelenünkben ritkán érhető tetten. Ha jelenünk múlttá vált, alattomosan megjelenik, ha jövőnk jelenné, hűtlen szeretőként eltűnik. Ha a boldogság és az öröm netalán még emlékeinktől és reményeinktől is távol tartja magát, akkor jelenünk sincs, mi magunk sem vagyunk. Ne is számítson ránk a Statisztikai Hivatal. Ami pedig azt a bizonyos átmeneti állapotot illeti, amit összefoglalóan életnek nevezünk, annak még itt vagyok, bármilyen kiismerhetetlen is, és – nem tudok csinálni mást, csak mindig mást – szavakkal is festek és képekkel is beszélek, miközben csalódásaimban bizakodom.”

(Bertalan Tivadar)

Motto: ‘Please, do not take seriously any of what I’m saying. And this time I am perfectly serious about this!’

‘Essentially, I am a pessimist on purpose so that any disappointment can make me happy. For this reason, I feel heavenly encouragement or some devilish pressure to first carry on doing something and, after I have actually done it, to light-heartedly step over this very something afterwards. Certainly, the ‘joy of disappointment’ is just a quickly passing state. (But what isn’t?) In fact, happiness and joy have a deceitful character: they are found in our memories and hopes. In fact, this can very seldom be recognised. Once our present becomes past, it slyly resurfaces again. And if our future becomes present, it disappears like an unfaithful lover. If happiness and joy never dwell in our memories or in our hopes, then we do not even have a present: we no longer exist. The Statistical Office should not count on us in any way in this respect! And as far as the temporary state comprehensively called life is concerned, I am still here taking part in it – however mysterious this life is. And I cannot do anything else apart from doing something else all the time: I use words to paint and I employ paintings to speak, while I have confidence and trust in my disappointments.’

Bertalan Tivadar:
Bábszínház/Puppet-show

Szervező/Organizer: Magyar Művészeti Akadémia Köztestülete/Secretariat of the Hungarian Academy of Arts